

Munch-Petersen: For ganske nylig kunde hele Pressen her i Danmark meddele, at ved Retten i Flensborg var der afsagt Dom over nogle tyske Socialdemokrater, som havde hjulpet nogle Partifæller til at flygte over den danske Grænse. Disse Partifæller var blevet anholdt paa den danske Side af Grænsen og sendt tilbage igen, og som Følge deraf var ikke blot de paagældende blevet sat i Fængsel, eller hvad der nu skete med dem i Tyskland, men ogsaa de, der havde hjulpet dem, var blevet idømt Straf. Her er altsaa et Eksempel paa, at politiske Flygtninge udvises af Danmark. Der er altsaa flere Eksempler end dem, som den højtærede Justitsminister nævner. Justitsministeren kunde derimod ikke nævne noget Eksempel paa, at proletariske politiske Flytninge var blevet udvist af Sovjetunionen.

Det kan ikke nytte noget, at man stadig stiller sig paa det Standpunkt, vi kender saa godt, nemlig at man ønsker, at alle vi, der er Kommuniste, skulde rejse til Sovjetunionen hurtigst muligt, og at man demagogisk over for os stadig spørger, om vi da ikke synes, der er bedre i Sovjetunionen; end der er i Danmark. Thi vor Opgave er at virke i det Land, hvor vi er, i dette Tilfælde i det kapitalistiske Danmark, for at hidføre lignende Tilstande her i Landet som dem, der er i Sovjetunionen. De tyske Arbejderes Opgave er først og fremmest at virke i Tyskland, saa vidt det paa nogen Maade er gørligt, og ikke at rejse over til Rusland og dær løse det sociale Problem for sig selv, men at deltage i Revolutionsarbejdet saa nær som muligt ved Tyskland. Det er ganske klart, at de maa kræve Asylret i det Land, hvor de opholder sig — ogsaa i Danmark —, og det er da ogsaa saaledes, at samtlige danske Arbejdere vil stille Kravet om Asylret i Danmark.

Krag: Jeg vil gerne stille et direkte Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, nemlig følgende: Hvis fremmede politiske Flytninge eller andre, som uden fornøden Tilladelse opholder sig her i Landet, antræffes som Deltagere i Optøjer, i Opløb eller som Provokatører, eller hvis de overbevises om at være Deltagere, Ledere, eller hvad man nu vil nævne, i Forbindelse med Celledannelser her i Landet, er det da ikke den højtærede Justitsministers Mening, at han uden Hensyntagen, uden Betænkning, uden nærmere Prøvelse i øvrigt vil udvise saadanne Personer af Landet?

Justitsministeren (Zahle): Til det ærede Medlem Hr. Krag skal jeg sige: De Flygtninge, som kommer hertil, faar Tilhold om ikke at deltage i politiske Demonstrationer eller udøve kommunistisk Virksomhed eller tage Arbejde eller Stilling her i Landet uden Tilladelse. Deraf følger, at hvis nogen af dem gør sig skyldig i noget af det, som det ærede Medlem nævnte, og som jeg ikke nu skal gentage alt sammen — i noget af det eller blot en enkelt Ting —, vil han blive udvist af Landet. Det følger af det Tilhold, han har faaet.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen omtalte, at nogle Personer skulde være blevet mindre humant behandlet her i Landet og udvist af Danmark, fordi de var Kommuniste. Det drejer sig aabenbart om to Brødre Burghardt, som er meget kendt her i Landet. Disse to Brødre forsøgte at indsnige sig den 27. Maj 1933, men blev stoppet — det er nu noget andet end at blive udvist —, da de ikke havde de nødvendige Dokumenter til at gaa over Grænsen paa lovlige Maade, og de kom saa i Hænderne paa det tyske Politi. Dette vilde dem imidlertid ikke noget, hvilket fremgaa af, at det nævnte Politi straks efter maa have frigivet dem. Allerede den 3. Juni lykkedes det nemlig Brødrene Burghardt at komme til Danmark; da indsneg de sig virkelig her i Landet og tog Ophold her. De fik saa det sædvanlige Tilhold, som jeg lige har oplæst. De udgav sig for at være Kommuniste og politiske Flygtninge, men det viste sig dog, at de ikke nærede mere Frygt for det politiske Politi i Tyskland, end at den ene af dem selv er rejst tilbage til Tyskland uden at være udvist her fra Landet. Den anden opholder sig endnu her; saa vidt jeg husker, har han valgt at bo i Allinge paa Bornholm. Disse to Mænd har altsaa aldeles intet at beklage sig over fra det danske Politis Side, og den Agitation, som Kommunisterne driver paa dette Omraade, hviler paa et usandfærdigt Grundlag og beviser, at de ikke har noget virkeligt at beklage sig over, siden de maa gribe til saadanne Historier.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges med 90 Stemmer mod 1.

Alsing Andersen: Da der er fremsat Ønske om, at Sagen henvises til Udvalgs-